

Paul Goma

PROPUNERE

Paris, 21 septembrie 2005

La 4 august 2005 a fost luată HOTĂRÂRE[A] nr. 902 privind înființarea Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România Elie Wiesel”.

De ce n-am alcătui și noi, indigenii, băștinașii, majoritarii români - ne-americieni, ne-israelieni - un **Institut pentru Studierea Terorii Bolșevice în România între 28 iunie 1940 - iulie 1990** ?

Nu sunt primul care (și-)a pus această întrebare îndurerată și, după cum merg treburile în România, nu voi fi ultimul.

Rezum evenimentele din ultima vreme:

La 5 septembrie 2005 trimisesem ziarului *Ziua* textul “Anunț” (publicat la 7 sept.) în care citam din Comunicatului Uniunii Scriitorilor din România din 31 august a.c.:

“Conducerea Uniunii Scriitorilor din România își exprimă regretul că în revista *Viața românească* numărul 6-7 din iunie-iulie 2005, revistă (sic) editată de Uniunea Scriitorilor, a fost permisă de către redacție apariția unui *text cu conținut antisemit*. Este vorba despre fragmente din **Jurnalul 2005** al lui Paul Goma”. Și: “Conducerea Uniunii consideră *intolerabilă îngăduința* cu care redacția revistei *Viața românească* a găzduit în această publicație (re-sic!) *idei contrare valorilor și normelor acceptate în lumea contemporană*. (subl. mele, P.G.). Și anunțasem:

“Voi da în judecată: 1. Uniunea Scriitorilor din România; 2. Asociația Scriitorilor din București; 3. Pe Nicolae Manolescu, președinte al Uniunii; 4. Pe Horia Gârbea, director de imagine al USR și președinte al Asociației Scriitorilor, București

“*pentru calomnie la adresa lui Liviu Ioan Stoiciu și a mea*

“5. Pe conducătorii Comunității Evreilor din România

“*pentru denunț calomnios*.

“În legătură cu punctul 5 aștept ca USR să facă publice numele acelor membri ai Comunităților Evreilor «care au reacționat foarte dur» și care «*Dacă ei s-au sesizat, înseamnă că afirmațiile sunt grave*» (s. mea) - re-citat din scriitorul român Horia Gârbea, deficient, atât în materie de limbă română cât și de logică”.

“Ei” însă au tăcut chitic - ai fi zis: români din moși-strămoși. Le-a scăpat (cum? din cauza cui? să existe oare trădători și în rândurile Comunității?) informația:

“*Realitatea evreiască*, Nr. 236 (1036), 1-15 septembrie 2005
(articol nesemnat, număr inaccessibil pe site, la fel ca întreg numărul)

“Luări de pozitie legate de manifestări antisemite în România

“Deși există o legislație (Ordonanța de urgență nr. 31 din 28 martie 2002 și o hotărâre a C.N.A.) care condamnă manifestările fasciste, rasiste și xenofobe și popularizarea lor, din păcate, ele își găsesc locul în continuare în presă, audiovizual sau în broșuri care se vând pe tarabe. Aspectul pozitiv este că în presa română au început să apară și unele luări de pozitie împotriva unor astfel de atitudini. În ultimul număr (6-7) al «*Vietii Românești*», revista Uniunii Scriitorilor, *asupra căruia ne-a atras atenția criticul literar Henri Zalis* (subl. m., P.G.), a fost publicată prima parte a /Jurnalului/ scriitorului Paul Goma (1-16 ianuarie 2005). Textul cuprinde atacuri vehemente împotriva intelectualilor evrei și membrii Comisiei «Wiesel» care au redactat /Raportul/ despre Holocaustul din România, împotriva faptelor și argumentelor care susțin existența Holocaustului românesc cuprinse în acest document, negându-se veridicitatea lor, critici împotriva Israelului și a politicii duse de statul evreu. Reacția față de publicarea acestui text a venit din partea ziarului «Gândul», (...) Comunicatul Uniunii Scriitorilor a fost reluat și comentat de ziarul «Gardianul». Drept replică la cele două articole, într-o scrisoare trimisă ziarului «Ziua», Paul Goma reia atacurile antievreiești și afirmă că va da în judecată, printre alții, Uniunea Scriitorilor și pe «conducătorii comunității evreiești pentru denunt calomnios», iar «România liberă» îi ia apărarea scriitorului (...)”

Comunitatea evreilor nu s-a ostenit să confirme “sesizările” (“foarte grave”, vorba scriitorului român H. Gârbea) prin citate, cum se obișnuiește la noi, în Europa; nici să le infirme și să-și ceară scuze pentru eroare, cum se obișnuiește la noi, în Europa. Obișnuințele europene ar fi presupus: membrii Comunității evreiești se ostensesc să citească întâi, abia apoi să antisemitizeze ceea ce citiseră, cu ochii lor - vorbesc de textele denunțate de denunțatorul veteran H. Zalis, individul care și-a făcut stagiul la revista *Săptămîna* a lui Eugen Barbu (nu va fi pretinzînd că fusese... infiltrat acolo de însăși Comunitatea Evreiască?).

Iată însă că în această ambianță de n-aude-na-vede, în ziua de 20 septembrie a.c. au fost anunțate două evenimente - primul:

“From: Oana Subțirica (...) Subject:

“Despre "Pro și antisemitism" la Conferințele Cuvantul

“Dragii mei,

“Revista Cuvantul are deosebita onoare de a vă invita să luați parte la o nouă ediție a Conferințelor Cuvantul.

“Joi, 29 septembrie ora 18.00, la Centrul de Presă al Societății Române de Radiodifuziune, va avea loc cea de-a XIX-a ediție a Conferințelor

Cuvantul. Cei care vor lua cuvantul cu prilejul acestei editii sunt Marta Petreu, Maria Ghitta si Andrei Oisteanu. Tema: "Pro si antisemitism". Va asteptam cu aceasta ocazie Centrul de Presa al Societatii Romane de Radiodifuziune.

"Va rugam sa confirmati prezenta, pentru rezervarea locurilor.

"Cu stima, Oana Subtirica"

Ocazie de a afla: omenirea, ea, așa cum este, se împarte în două categorii nete: "prosemiți" și "antisemiți" - cale de mijloc neexistând. Epocala descoperire va fi cântată-pentru-dumnea-voastră de poeta creierală Marta Petreu, după indicațiile prețioase ale tovarășului de veacuri Ianoși (marxist născut nu făcut, care imediat ce Brucan i-a dat bilet de voie, s-a grăbit să explice goi-lor analfabeți ce este acela un Gulag și cum trebuie abordați în mod constructiv Șalamov și Soljenițin.

Al doilea eveniment - tot în 20 septembrie datat (*Ziua*):

"Comunitatea evreiasca din Romania isi alege conducatorii

"(...) Responsabilii obstii evreiesti au decis ca a sosit timpul ca scaunul de presedinte, ramas gol dupa moartea neuitatului Nicolae Cajal, sa fie ocupat prin alegeri democratice, transparente. *ZIUA a fost ziarul care a precipitat evenimentul, aducand in discutie prea lunga si problematica prezenta in varful conducator al Federatiei Comunitatilor Evreiesti din Romania (F.C.E.R.) a unui fost colonel activ de Securitate. Dar acum povestea apartine trecutului. Congresul evreimii-romane care se desfasoara, azi, 20 si maine, miercuri 21 septembrie, (sublinierile mele, P.G.) (...) Important, si trebuie subliniat acest lucru, alegerile vor fi, pentru prima data, libere si transparente.* (sublinierea și uimirea mea: cum "pentru prima dată libere și transparente"?) "(...) Pentru postul de presedinte candideaza: prof. univ. Radu Alexandru Feldman (Radu F. Alexandru) (...); prof. univ. ing. Tiberiu Roth, (...) prof. univ. Corneliu Sabetay (...) si prof. univ. Aurel Vainer (...) Pentru postul de vice-presedinte al FCER candideaza conf univ. ing. Otto Adler, regizorul Erwin Simsensohn si ing. Paul Schwartz. *Postul de secretar general, detinut pana acum de av. Iulian Sorin, va fi ocupat de unul din cei cinci candidati inscrisi in cursa electorala* " (subl. mele)

Securistul "Iulian Sorin" era-este "av."? Aviator? Avicultor?

Neinformat - și modest - îmi spun că graba cu care Comunitatea evreilor a trecut la alegeri "pentru prima dată libere" se va datorînd unui articol de acum câțva timp în care Teșu Solomovici i-a zis pe... pseudonume adevăratului conducător al Comunității: colonelul de Secu. Numai că de atunci a trecut multă vreme - și nu s-a întâmplat nimic notabil.

Presupun: tot el (Teșu S.) pune degetul... pe *i*, când scrie:

“ZIUA a fost ziarul care a precipitat evenimentul, aducand in discutie prea lunga si problematica prezenta in varful conducator al Federatiei Comunitatilor Evreiesti din Romania (F.C.E.R.) a unui fost colonel activ de Securitate.”

Ceea ce ar putea însemna (până la proba contrarie) că “scandalul” provocat de Uniunea lui Manolescu N. cu Gârbea H. și, în subteran, cu Zalis H. a dat tulburare, precipitare, și... mobilizare electorală în Comunitatea evreiască - întru apărarea (cu ghearii și cu dințile, vorba romancierului minoritară) pro-semitismului de atacurile mârșave ale odiosului antisemitism la care se dedau cei care “nu sunt cu noi - deci sunt împotriva noastră și trebuie scârpiți”, potrivit doctrinei sionismului triumfător.

La 16 ianuarie 2005 scriam textul “Unde ni sunt...?” în care citam concluzia trasă de Elie Wiesel (sub supravegherea ambasadurilor SUA și Israelului în România) la 16 oct. 2004:

“Holocaustul în România a fost posibil ca urmare a antisemitismului cu rădăcini adânci în istoria politică și culturală a țării” (s.n.).

Calificînd-o: “rezultat al gândirii teroriste a holocaustologilor, model de abuzivă înjumătățire a adevărului” și continuam:

“Deci noi, românii ne asumăm partea de vină în martirizarea și uciderea evreilor începînd din 27 iunie 1941 (“Pogromul de la Iași”), evreii însă nici nu vor să audă - corect: nu ne permit să deschidem gura - pentru a vorbi și noi despre martirizarea, uciderea românilor, cu un an mai devreme, începînd din 28 iunie 1940, în Basarabia și în Bucovina de Nord ocupate de bolșevici, apoi din 23 august 1944 câteva bune decenii, în restul României ocupate de ruși”.

În alt text: “Să învățăm de la evrei” spuneam:

“Față cu obrăznicile, acuzațiile, calomniile, actele de *xenofobie* (antiromânismul), de *rasism* («numai evreii au suferit, numai ei au dreptul să vorbească despre Holocaust»), nu mai acceptăm diktatul, cu capul plecat, cu gura închisă. Și noi, ne-evreii am suferit, și noi avem dreptul de a ne apăra suferința și onoarea de victime.”

În continuare, sugeram:

“...respectarea întocmai a “Ordonanței de urgență nr. 31/2002 privind interzicerea organizațiilor și simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii”.

“(...) să cerem, nu eliminarea din text a termenului “fascist” (violent inexact), ci introducerea, după “fascist”, a: “și *comunist*”.

Iată că la 4 august 2005 a fost luată HOTĂRÂRE[A] nr. 902 privind înființarea Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România Elie Wiesel”.

Ce va fi cautînd pe fronton numele “Elie Wiesel”? Purtătorul nici măcar nu a murit dar a dat numele său unui organism avînd scop *studiul unui fenomen din România*? Ce a avut, ce are Elie Wiesel cu noi, Românii - *în afară de ura oarbă, de repetata, de îngroșata falsificare a adevărului istoric din punctul de vedere al unui frustrat Mare-Maghiar ca el în “favoarea” ungarilor ocupanți ai Ardealului de Nord?, de calomnierea constantă, isterică a României și a Românilor («Românii au ucis, au ucis, au ucis!»)?*

Citind “Hotărîrea” (așa este corect, nu Hotărârea” cum stă scris într-un act oficial), bag de seamă: dacă Primul ministru și ministrul Culturii (sic) l-au numit în fruntea Institutului pe “istoricul” Mihail Ionescu, cronicar de curte și de atenanse al lui Ceaușescu, atunci nu mai există incompatibilitate între natura instituției și denumirea ei, în care caz de ce nu ar fi rebotezată:

“Institutul Elie Wiesel - Mihail Ionescu”?

Vasăzică guvernul actual a găsit fonduri pentru finanțarea “de la bugetul statului” a unui Institut ce urmează a studia suferințele a circa 750 000 evrei (câți erau în 1939) pricinuite de Statul Român într-un interval de 4 ani, 1941-1944. Dar acestea (suferințele) erau studiate, cunoscute din 1945, acuzații fuseseră condamnați de justiția poporului sovietic eliberator prin magistrații imparțiali-de-clasă Avram Gutmann-Bunaciu, Voitin(ovici), Sașa Sidorovici; opinia publică, convocată în sălile Tribunalului Poporului pe bază de legitimații speciale și de promisiuni-amenințări, încălzită până la delir de verbul - românesc! - al lui Brucan, Baranga, N. David, Nestor Ignat, Miron Constantinescu care cerea Moarte-dușmanilor-României; pușii sub învinuire fuseseră preparați ca-la-Moscova, cu ciomagul și ranga de fier a enkavedistului Nicolski-Grünberg; unii executați, în 1947... Ce mai pot descoperi cei 30 cercetători salariați: R. Ioanid, M. Shafir, Al. Florian, J. Ancel, Braham, Lia Benjamin, L. Volovici, L. Rotman, W. Totok, Laszlo A., G. Andreescu, O. Pecican, M. Ghitta ? Că G. Liiceanu și D. Tudoran fuseseră până mai an antisemiți virulenți, însă deveniseră din senin (sic) filosemiți convinși?, că antisemitul cult N. Manolescu (nu cita el chiar din Garaudy?!) s-a prefăcut ca prin minune în vânător de antisemiți ca Goma?

Actualul Guvern a găsit pe dată fonduri, local, secretare, automobile (și benzină!), șoferi pentru cei *30 cercetători-din-nou a ceea ce era cercetat de jumătate de veac*. Nu contează: misia cercetătorilor (dar a colaboratorilor!) va fi, nu aceea de a descoperi alți criminali dintre români, alte victime dintre evrei, ci de a împiedeca, prin vacarm bine orchestrat, pătrunderea, în sfârșit, până la urechile ne-evreilor amneziați de 50 de ani de teroare polițienească și reeducare (ca la Pitești!, ca la Pitești!) a *adevărului integral*, acela care spune: și noi, ne-evreii am fost martirizați de bolșevicii ruși, dintre care nu puțini evrei; și mai spune: evreii noștri nu au fost chiar totdeauna doar victime - ci și călăi; și încă feroci. “Cercetătorii” care vor face act de prezență în zilele de salariu (gras, de la bugetul statului român), dacă sunt mai în vârstă, atunci sigur au fost ei înșiși belitori-de-goii, iar mai-tinerii sunt fiii, nepoții unor adevărați criminali (ca A. Oișteanu, Al. Florian, R.Ioanid). Ei nu vor lucra pentru scoaterea la lumină a adevărului integral, ci vor trudi la îngroparea și mai în adânc a *adevărului* despre faptele celor mulți, de ordinul zecilor de mii de evrei care, după Cedarea Basarabiei și a Bucovinei de Nord au alergat în Teritoriile Cedate (Perahim, Sorin Toma, Celac, Bârlădeanu, Mișa Oigenstein și Bella Iosovici - viitorii părinți ai fraților Oișteanu) unde au distrus, cu entuziasm revoluționar bolșevic Biblioteci și Biserici, Cărți și Icoane - iar, ca auxiliari zeloși ai NKVD, (începând din 28 iunie 1940): au distrus cu jubilație Oameni: martirii noștri.

Acesta va fi adevăratul rol al Institutul binenumit “Wiesel”. Să bruieze, să minorizeze, să ironizeze, în final să interzică, în continuare, partea noastră de adevăr, cea care ar contrazice inocența integrală a evreilor și ar atenta la unicitatea Holocaustului și în România (și în Polonia și în Țările Baltice și în Rusia...).

Se știe: rolul determinant al creării Institutului “Wiesel” l-au avut, nu guvernânții români, chiar analfabeți profunzi în materie de umanioare, în special de istorie națională - ci americanii și israelienii. Iar reprezentanții poporului român nu au găsit de cuviință să consulte poporul român, cel pe care ei îl reprezintă - la Bruxelles, la Moscova, la New York -, ci au ciocnit călcâiele și s-au executat.

Pentru edificarea unui Memorial al Victimelor Bolșevismului, noi, ne-evreii, noi, ne-bolșevicii, noi, ne-securiștii cui să ne adresăm? Cine dintre conducătorii României se uită în gura noastră? Ai zice că în alegerile de anul trecut au ales un președinte al României nu românii - ci americanii și israelienii.

Întrebare:

Avem noi, indigenii, băştinaşii, majoritarii români - ne-ame-ricani, ne-israelieni - dreptul la un **Institut pentru Studierea Terorii Bolşevice în România între 28 iunie 1940 - iulie 1990** ?

Dacă au meritat evreii din România (să admitem prin absurd că cei 750 000 au fost cu toţii victime) nu ar fi drept, echitabil (sic) ca un alt Institut, nu geamăn, ci paralel, neconcurent să studieze, repertorieze, difuzeze mărturii despre suferinţele a circa 30 000 000 ne-evrei pricinuite de Teroarea Bolşevică, slujită cu abnegaţie de evrei timp de 50 ani? Încă o dată, fiindcă “parte-nerii” nu aud, nu dialoghează, ei monologhează-diktează: în cifra de 30 milioane de ne-evrei români intră cele trei generaţii de basarabeni şi bucovineni distruse - chiar dacă nu total lichidate; şi cel puţin 2 generaţii de ne-evrei din restul României.

Pentru că guvernul României şi preşedintele României nu se vor grăbi să vină în întâmpinare (“întâmpinare”, după 16 ani de nepăsare, de surzenie?), noi, ne-evreii, nefiind nici americani, nici chiar israelieni, propunem:

U n s o n d a j   p r i n   i n t e r n e t :

Este oare necesar un **Institut pentru Studierea Terorii Bolşevice în România**? Sau mai poate aştepta încă o jumătate de secol - că nu dau turcii...?

Vom afla:

a) dacă mai există români doritori ca măcar în al 12-lea ceas să se ridice în două picioare şi să-şi afirme, sub propriul nume, dorinţa de restabilire a **adevărului** istoric din ultima jumătate de secol;

b) dacă mai există români în actualul guvern, care să-şi facă datoria faţă de comunitatea noastră multîncercată, multne-dreptăţită, mult şi mereu minţită.

În cazul în care guvernul român nu va mai avea fonduri şi pentru români, deci **ISTBR** nu va avea un sediu, vom ruga Institutul “Wiesel” să cedeze o cămăruţă la subsol. Nu ne îndoim de generozitatea legendară a evreilor.

Dacă nu - nu va fi. Românii vor rămâne *afară*.

Sunt obişnuiţi, românii, cu *afara*: au fost daţi *afară* din case, din libertate, din familiile “reîntregite de Securitate”, din amărâtele slujbe de după prizonierat şi închisoare şi deportare, daţi *afară* din ţara lor (iar basarabeni şi bucovinenii, chiar de au rămas pe loc, *au fost daţi afară* de ruşi din propria-le identitate românească).

Neavînd un acasă al lor, românii se vor întâlni... *afară*; în Piaţa Universităţii, de pildă. Pe timp de ger, de ploaie, supra-

viețuitorii români dintre eternele victime se vor adăposti în holurile Facultății de Litere și în al Institutul de Arhitectură.

Numai de nu le-ar da prin cap actualilor guvernanți ai țării - țara din care au fost dați afară cetățenii săi - să trimită Minerii lui Iliescu, pentru “restabilirea ordinii” - și să-i dea prilej lui N. Manolescu să ia un interviu legitimator “Omului cu o mare”.

Fiindcă atunci...

Românii de bună credință, avînd cultul memoriei și simțul onoarei, sunt invitați să-și manifeste acordul/dezacordul cu crearea

**Institutului pentru Studierea Terorii Bolșevice în România
între 28 iunie 1940 - iulie 1990**

- la o adresă electronică: ce se va anunța în curînd
Paul Goma